

Arrest

nr. 123 237 van 29 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 30 mei 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 4 mei 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Met de thans bestreden beslissing van 4 mei 2012 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingediend door de verzoekende partijen en hun minderjarige kinderen, door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding onontvankelijk verklaard.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij verwijst ter zitting naar de documenten die zij eerder al aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bezorgde en waaruit zou blijken dat de verzoekende partijen zich in Duitsland bevinden alwaar hun asielaanvraag zou worden behandeld. In dat geval hebben zij geen belang meer bij hun beroep, zo stelt zij.

2.2. Door de voorzitter gevraagd naar de actuele situatie van de verzoekende partijen betoogt de raadsvrouw die verschijnt voor de verzoekende partijen *loco de dominus litis* dat zij laatstgenoemde heeft gevraagd of hij nog contact had met zijn cliënten, waarop hij bevestigend zou hebben geantwoord.

2.3. Echter, uit de stukken van het dossier blijkt het volgende:

Op 8 augustus 2013 sturen de Belgische asielinstanties (Dublin Unit) twee brieven aan de Duitse Dublin Unit waarin zij stellen dat zij, overeenkomstig artikel 16.1 van de Dublin II-verordening, de overdracht van de verzoekende partijen en hun kinderen door de Duitse autoriteiten aanvaarden.

Op 4 februari 2014 sturen de Duitse asielinstanties aan de Belgische autoriteiten een faxbericht waarin wordt meegedeeld dat de geplande overdracht aan België niet zal doorgaan omdat één van de verzoekende partijen ziek is.

Op 20 februari daaropvolgend krijgen de Belgische autoriteiten opnieuw een brief van de Duitse asielinstanties die meedelen dat het verzoek tot terugname wordt ingetrokken en dat de Duitse autoriteiten zelf de asielaanvragen zullen behandelen.

2.4. De Raad kan er niet aan voorbijgaan dat uit deze gegevens onmiskenbaar moet worden afgeleid dat de verzoekende partijen zich nadat zij het beroep hadden ingediend naar Duitsland hebben begeven, daar een asielaanvraag hebben ingediend die uiteindelijk, zo blijkt uit de brief van 20 februari 2014, door de Duitse asielinstanties zal worden behandeld en zich dus niet meer in België bevinden. De raadsvrouw die hen ter zitting vertegenwoordigt toont, louter door te stellen dat de *dominus litis* haar zou hebben gezegd dat hij nog contact had met hen, niet aan dat daar anders over zou moeten worden gedacht.

2.5. Gelet op het voorgaande moet de verwerende partij worden gevolgd waar zij meent dat de verzoekende partijen geen belang meer hebben bij de vordering. Immers, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De thans bestreden beslissing is genomen inzake een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling is van toepassing op de in België verblijvende vreemdeling. Nu uit de stukken van het dossier blijkt dat de verzoekende partijen zich vrijwillig naar Duitsland hebben begeven en dus niet meer in België verblijven, liggen er geen elementen voor waaruit zou blijken dat zij alsnog een actueel belang zouden kunnen hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

2.6. Het beroep is onontvankelijk en moet derhalve worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS